

bezpośrednich, przepisu krajowego, który przewiduje zakończenie postępowania zawisłych przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych poprzez zapłatę kwoty równej 5 % wartości sporu, gdy postępowania te zostały zainicjowane skargą wniesioną w pierwszej instancji ponad dziesięć lat przed dniem wejścia w życie tego przepisu i gdy administracja podatkowa przegrała sprawę w dwóch pierwszych instancjach.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons — Belgia) — państwo belgijskie przeciwko BLM SA

(Sprawa C-436/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) oraz art. 13 część B lit. b) — Prawo do odliczenia — Dobro inwestycyjne należące do podatnika będącego osobą prawną i oddane do dyspozycji pracowników podatnika na ich potrzeby prywatne)

(2012/C 151/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Strona wnosząca apelację: państwo belgijskie — SPF Finances

Druga strona postępowania: BLM SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Mons — Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy nr 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Dobro inwestycyjne udostępnione i częściowo przeznaczone do celów prywatnych członka kierownictwa osoby prawnej i jego rodziny, z którym wiąże się powstanie prawa do odliczenia naliczonego podatku — Wyłączenie prawa do odliczenia

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które w

sytuacji, w której nie zostały spełnione przesłanki dzierżawy lub najmu nieruchomości w rozumieniu tego art. 13 część B lit. b), traktują jako świadczenie usług zwolnione z podatku od wartości dodanej na podstawie tego ostatniego przepisu wykorzystywanie przez tego podatnika, dla potrzeb prywatnych pracowników podatnika będącego osobą prawną, części budynku wzniesionego lub posiadanego na podstawie prawa rzeczowego do nieruchomości, w wypadku gdy z nieruchomością tą wiąże się prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Do sądu krajowego należy dokonanie oceny, czy w sytuacji takiej jak w stanie faktycznym rozpatrywanym przez ten sąd możliwe jest stwierdzenie występowania najmu nieruchomości w rozumieniu wspomnianego art. 13 część B lit. b).

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — Włochy) — Ufficio IVA di Piacenza przeciwko Belvedere Costruzioni Srl

(Sprawa C-500/10) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Szósta dyrektywa — Artykuły 2 i 22 — Automatyczne zakończenie postępowania przed sądem trzeciej instancji w sprawach podatkowych)

(2012/C 151/11)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ufficio IVA di Piacenza

Strona pozwana: Belvedere Costruzioni Srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — Podatek od wartości dodanej — Artykuły 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie skutecznego poboru podatku VAT — Uregulowania krajowe przewidujące pod pewnymi warunkami zakończenie postępowania przed sądem bez wydania orzeczenia co do istoty w trzeciej instancji i uprawomocnienie w związku z tym orzeczenia wydanego w drugiej instancji — Rzekoma rezygnacja z poboru zharmonizowanego podatku